

č. 9 tr. ř. pro nevzetí svědkyně M. do přísahy a pro zamítnutí návrhu na výslech znalce a svědků na místě samém. Odvolací soud nesprávně vyslovil, že uplatňování důvodu zmatečnosti podle § 384, č. 9 tr. ř. v odvolání bylo zákonem vyloučeno, když obhájce po vyhlášení rozsudku tento formální zmatek neudržel.

Obhájce ohlásil tento formální důvod zmatečnosti při hlavním přelíčení u soudu první stolice hned po vyhlášení zamítavého usnesení a proto nemusel tento úkon opakovat hned po vyhlášení rozsudku, nýbrž stačilo, že potom uplatňoval tento důvod zmatečnosti v písemném ohlášení nebo v provedení odvolání; neboť zákon žádá v ustanovení 4. odst. § 384 tr. ř. pouze, aby se výhrada uplatňování formálního důvodu zmatečnosti stala hned, krom toho však žádá v ustanovení § 390 tr. ř., aby při ohlášení anebo v provedení zmateční stížnosti byly důvody zmatečnosti označeny, nežádá však, aby formální důvod zmatečnosti, ohlášený hned za hlavního přelíčení, byl bezpodmínečně a výslovně udržen hned po vyhlášení rozsudku.

Pokud tedy odvolací soud nevyřídil odvolání obhájcovo, týkající se nevzetí svědkyně M. do přísahy, není tu případu odst. 2 § 428 tr. ř. a je nutno vyříditi zmateční stížnost co do výtky důvodu zmatečnosti.

Pokud se však týče zamítnutí návrhu na místní prohlídku a na výslech znalce a svědků na místě, odvolací soud se tímto návrhem zabýval ve věci samé, byť i ne při vyřizování formálního důvodu zmatečnosti dle § 384, č. 9 tr. ř., uplatňovaného v odvolání, nýbrž následkem nového návrhu obhájcovo, učiněného v tomto směru při odvolacím hlavním přelíčení. Z toho plyne, že tento návrh byl zkoumán oběma nižšími soudy a proto podle 2. odst. § 428 tr. ř. je další uplatňování důvodu zmatečnosti dle § 384, č. 9 tr. ř. v tomto směru ve zmateční stížnosti nepřípustno.

Čís. 5976.

Jestliže všechny závadné výrazy, použité obžalovaným, byly obsaženy v jednom článku a směřovaly proti témuž soukromému žalobci, jest lehčí trestný čin — urážka — zahrnut v kvalifikaci těžšího trestného činu — pomluvy — takže je třeba oba skutky podřaditi podle § 95 tr. zák. pouze pod přísnější ustanovení § 2 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 25. září 1937, Zm IV 372/37.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti A., obžalovanému pro přečiny podle §§ 1 a 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., zmateční stížnost obžalovaného zčásti odmítl, zčásti zamítl; z úřední povinnosti z důvodu zmatečnosti podle § 385, č. 1 b) tr. ř. zrušil nejvyšší soud napadený rozsudek odvolacího soudu ve výroku o kvalifikaci a kvalifikoval čin obžalovaného pouze jako přečin pomluvy, spáchané tiskem podle § 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.

Z d ů v o d ů :

Nejvyšší soud, přezkoumávaje tuto trestní věc se přesvědčil, že se tu vyskytuje důvod zmatečnosti podle § 385, č. 1 b) tr. ř., který nebyl zmateční stížnosti uplatňován. Poněvadž tento zmatek byl v neprospěch obžalovaného, dlužno ho dbáti ve smyslu posl. odst. cit. paragrafu z úřední povinnosti.

Obžalovaný byl uznán vinným jednak z přečinu pomluvy podle § 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., jednak z přečinu urážky na cti podle § 1 cit. zák., kterých činů se dopustil v jednom článku a proti témuž soukromému žalobci. Poněvadž všechny výrazy byly namířeny proti témuž právnímu statku, totiž proti cti soukromého žalobce, je lehčí trestný čin urážky na cti zahrnut v kvalifikaci těžšího trestného činu pomluvy, takže je třeba oba skutky podříditi podle § 95 tr. z. pouze pod přísnější ustanovení § 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. Odvolací soud tím, že kvalifikoval každý skutek zvlášť, zavinil zmatek podle § 385, č. 1 b) tr. ř. Proto byl podle 1. odst. § 33 por. nov. rozsudek odvolacího soudu ve výroku o kvalifikaci zrušen a trestný čin kvalifikován jen jako přečin pomluvy podle § 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.

Čís. 5977.

Kdo pouze zprostředkuje pro poškozeného úvěr, jehož poskytnutí naplňuje skutkovou podstatu přečinu ve smyslu § 2 cís. nař. č. 275/1914 ř. z. (o lichvě), nedopouští se přečinu podle § 2 cit. nařízení, nýbrž přečinu podle § 4, č. 1 téhož nařízení, ačli tu jsou předpoklady tohoto předpisu, zejména nápadný nepoměr mezi odměnou, kterou si dal slíbiti nebo poskytnouti, a jeho námahou a výdaji, a jednal-li po živnostensku.

Pojem »po živnostensku« ve smyslu § 4, č. 1 cís. nař. č. 275/1914 ř. zák.

(Rozh. ze dne 27. září 1937, Zm II 252/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací z podnětu zmateční stížnosti obžalovaného A. do rozsudku krajského soudu, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přečinem lichy podle § 2, odst. 1 cís. nař. ze dne 12. října 1914, č. 275 ř. z., zrušil podle § 290 tr. ř. napadený rozsudek jak ve výroku odsuzujícím obžalovaného A., tak i ve výroku odsuzujícím obžalovaného B. pro přečin podle § 2, č. 1 cit. nař., jakož i ve výrocih o trestech těchto obžalovaných a ve výrocih s tím souvisících, tedy v celém rozsahu, a vrátil věc soudu nalézacímu, aby o ní znovu jednal a rozhodl; zmateční stížnost A. odkázal na toto rozhodnutí.

Z d ů v o d ů :

Přezkoumaj z podnětu zmateční stížnosti obžalovaného A. rozsudek nalézacího soudu, shledal zrušovací soud, že nalézací soud nesprávně použil zákona, a to nejen v neprospěch stěžovatelův, nýbrž i v neprospěch spoluobžalovaného B., jenž zmateční stížnost nepodal.